

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
 Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο — ὁ κ τ ῶ φ ρ ἄ γ κ α εἶ ναι μ ὄ ν ο.
 Γὰρ τὰ ζῆνα ὁμοῦ μέρη — δ ἔ κ α φ ρ ἄ γ κ α και ἴ τ ὀ χ ἔ ρ ι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντός εὐμούτου τσαλεπῆ
 ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμῆος» ἀνελλιπῆ
 με τὴν ἀνάλογον τιμὴν. κί ὅπορος ἀπ' ἔξω θέλει
 δὲν θὰ πληρώσῃ δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

Ἐβδομὸν κί εἰκοστὸν μετροῦντες χρόνον
 ἔδρουόμεν' στήν γῆν τῶν Παρθενῶν.

Ἔτος χίμα δώδεκα κί ἔτη ἀκόσ' ἀκόμα,
 βλοκ τὴν Ἀνόρθωσι θήθουσι σ' τὸ στόμα.

Δεκατέσσαρες Γενάρη,
 πᾶνε κί οἱ Καλικαντζάροι.

Χίμα τέσσαρα φωνάζω κί ἐνενηντα κί ἑκατό,
 ἔξαιλος κί ἐνενησὺδας τοὺς χοροὺς χειροκροτῶ.

**Τοῦ Παρνασσοῦ Χορὸς
 ἐκτάκτως ζωνρός.**

Π. — Καινούριος χρόνος, Φισκούλη...

Φ. — Πρώτα πὲρ λ' ἀβίζο.

Π. — Καινούριος χρόνος, Φισκούλη, κί ἔγω φηλαρμενίζω.
 Βιάσω και πάλι σκεπτικίος τὸν νέο Καζαμία,
 πῆρνο τὸ τηλεσκόπιο και στέρφω σ' τὰ φηλά,
 πλὴν βλα τὰ μακτενίματα, πλὴν βλα τὰ σμῆματα
 κί δεκαῖον πῶς θάχωμε σ' τῆς τσέπης μας φιλά.

Φ. — Καινούριος χρόνος... ἄντε ντέ...
 καινούριος κραγιμὸς — μπερντέ,
 ἀλλοιώτικα θεάματα,
 και τόσα νέα πράγματα.

Καινούριος χρόνος... τριχάρα...
 θὰ κίψω και θὰ ράψω...
 ἔγω καιρὸ, δρέ μασκαρῶ,
 χοροὺς γὰ περιγάψω.

Τῆς Ἀνορθώσεως καιροί...
 δὲν γίνονται σὰν πρὶν χοροί,
 δὲν γίνονται μεγάλοι
 τῶν Ἀνακτόρων μάλοι.

Χρόνος ἐλπίδος χωροπῆς,
 χρόνος μεγάλης προκοπῆς,
 κί σὲ πακίετ κί Παλατιῶν δὲν βλέπω τώρα πἰ ἔν
 τοὺς γουρῆτας τοὺς ζωνρούς,
 και δὲν ζεχάνω τοὺς καιροὺς,
 πῶς σὲ ἐλλάδες ἔστασαν κερὰ πολυελίων.

Κί ἔγω θαβάζω, Περικίλη, τὸν νέο Καζαμία...
 τελεσιόνομα δύσκολοι δουλειάζι,
 ἀδεικίς κυττάω τῆς κοιλιάς,
 γεμάτα τὰ Ταμῆα.

Σὺ, κράτος Ἀνορθώσεως, και μεθ' ἡμῶν γενου...
 καινούριος χρόνος... τραλαλά...
 ἀεροπλάνο πᾶν φηλά,
 και ρίχνου μες σ' τὸ στόμα μας τὸ μάννα τοῦρανοῦ.

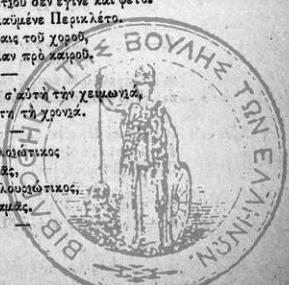
Γ' ἐλξ χρυσοῦ Πανδώρα,
 κί ὅλος ὁ κόσμος τώρα
 τρανὸς ὁμολογεῖ
 πῶς ἔγινε προσφάτως
 τὸ φουραλιὸν κράτος
 τῶν Ὑπασυρῶν πηγῆ.

Π. — Λοιπὸν χορὸς τοῦ Παλατιοῦ δὲν ἔγινε και' ῥέτο.

Φ. — Ἐμάθα πῶς δὲν ἔγινε, καιμῆμε Περικίλητο.
 Ἀκόμη δὲν τελεσιώσαν ἢ σάλας τοῦ χοροῦ,
 τοῦ παρνασσίου πυρὸς γίνηκαν πρὸ καιροῦ.

Π. — Χορὸς δὲν μᾶς ἔξετασε σ' αὐτὴν τὴν γεωμῆνα,
 χορὸς χορὸ' περάσαμε και τούτ' τῆ χρονιά.

Φ. — Τώρα χορὸς ἀλλοιωτικὸς
 χορεύεται σ' ἐμᾶς,
 σωτός και κουλουρωτικός,
 κί και κερὰ σάλας.

Τώρα χορὸς Ἑλληνικὸς ἢ νεα πλάσις θέλει,
 τώρα τὰ πάτρια τιμῶ
 μ' ἐκείνων τὸν καρσιλαμᾶ,
 μὲ τοὺς δίκους τῆς τοὺς ρυθμῶν, μὲ τὰ δικά τῆς μέλῃ.

Τώρα μὲ τοὺτους μανίεται,
 τώρα μ' αὐτοὺς θερμαίνεται,
 νυχθημερὸν ἀνδρίζεται,
 κ' ἀνάθει κ' ἡλεκτρίζεται,
 κ' ἐνδουασιμῶνι φρόνημα καὶ πνεῦμα καὶ ψυχὴν
 καὶ προλαίσιει μέλλουσαν τροπαίων ἐποχὴν.

Γ1 αὐτὴν τὴν πλάσι δὲν μπορεῖς κακὴ νὰ ἐγάλης λέξι...
 χορευεῖς μόνον τὸ σуртὸ
 μὲ τὸ κορμὶ σου τὸ κυρτὸ
 καὶ λέξι: μάν κ' ἔς φεξῆ.

Χρόνοι μεγάλοι καὶ κλεινοί,
 κ' ἄσχημοί τώρα καὶ τρανοὶ
 λέγε τὸ Μαῦρον γεμενί.

Ὁ πάτριος χορὸς παντοῦ,
 τώρα κυτῶς καὶ τὸν ἔντοῦ
 τέτοιο χορὸ νὰ κάρη.

Καὶ ζένοι λέν καὶ γηγενεῖς
 τὸ φόρεμα τῆς γαλανῆς,
 τῆς Ρούσας τὸ φουστάνι.

(Ὁ Φ ασουλης κ' ὁ Περικλης, δρὸ βλάκας μὲ πατέντα,
 μέσα στὴ σάλα τοῦ χοροῦ κάνουν φιλὴ κουβέντα.)

Π.— Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ Παριασός... τὸν βλέπω κειμηλιός...
 Φ.— Νὰ κ' ὁ Σακελλαρόπουλος, ὁ Πρόεδρος ὁ νέος.

Π.— Κύτταξέ τον πὸς χορευεῖς χάρις βλος καὶ κούτσ
 μὲ τὴν Δουκισσὰ Μαρία, ποὺ τὸν εἶχε δάσκαλό τῆς.

Φ.— Καὶ τὸν Ἀναγνωστοπούλου τὸν βλέπω κοτσονάτο.
 Π.— Μὴ μ' ἐμποδίζῃς, Φασουλή, καὶ τράβα παρακάτω.

Φ.— Κύττα λεφοῦσι θηλυκοί,
 νὰ κ' ἢ Κικῆ, νὰ κ' ἢ Κοκό.
 Π.— Κύττα τὴν χάρη μιὰς χονδρῆς,
 νὰ κ' ἢ Μελλᾶ, νὰ κ' ἢ Ναδδίν,
 κ' ὁ κύριος Ἀλεξανδρῆς
 σέρψι σὺν Χόντζας Ναστραδδίν.

Φ.— Βλέπεις, βρέ, καὶ τὸν Μπενάκη;
 Π.— Βλέπω τὸν Μπαρκανωάκη.
 Πρώτος πάντοτε πικρὸν
 μέσ' στῆς σάλας τῶν χορῶν,
 κ' ὅπου πέτρα καὶ μαντὺλὶ
 δεῖξο καὶ τὸν κύρ Βασιλῆ.

Φ.— Βλέπω τὴν Ἀχλημπάρη,
 παροῦσα κ' ἢ Γρουπάρη,
 κ' ὁ Γιάγκος ὁ Μνίστρος τῶν Ἐξωτερικῶν
 καὶ γύρω του τὸ σῶμα τὸ διπλωματικόν.

Π.— Γιατὶ δὲν εἶναι ζωνῆς σὺν νῆχρ κἄποια λύση;
 Φ.— Γιατὶ κ' ὁ Μπέος ὁ Γαλλῆς ἀπὸ τὸν μάλο λείπει.
 Π.— Κ' ἢ ὁ Ρυμπαρμπέλλα φαίνεται μετὰ στολῆς; πλουσίας,
 μὲ νὰ κ' ὁ Σέρβος Πρεσβευτῆς, κ' ἔκείνος τῆς Ρουσίας,
 ποὺ τόνομά του δύσκολα κανένας τὸ προφέρει...
 Φ.— Νὰ κ' ὁ σὲρ Φράνσις Ἑλλιοτ, ὁ φίλος τοῦ Δευτέρη.

Π.— Κ' ἢ Μεταξᾶ παροῦσα κ' ἢ δεσποῖς Καρόνη...
 Φ.— Νὰ κ' ἔνας χαίρων φήμην μεγάλου κινητοῦ.
 Π.— Στὸν κύκλο τῶν Πιργηκίων χαλαρῶν τῶν Πετρίδων,
 ποὺ κατα' αὐτὰς ἐπῆρε καλοὶ λοχαγοί.

Φ.— Νὰ κ' ἔνας καταγόμενος ἀπὸ μεγάλο τζάκι
 μὲ μιὰ μούρη σοβαρῆ,
 κ' ὁ Βενιζέλος προχωρεῖ,
 καὶ λείει γὰρ συνδυασμοῦ μὲ τὸν Μπριμιμτζᾶκη.

Π.— Χορεύου φηρυντοὺ πολλοὶ
 κ' ὁ Ρῶσος μὲ τὴν Δαμαλά...
 κύττα καὶ μιὰ Φασουλή,
 μελαγχρὴν τὸ Φασουλά.

Φ.— Ξέρεις τὴν Βότση, ντεριτῆ,
 καὶ τὴν Καραμαλίχη;

Π.— Ὁ Παπαρᾶκος, Φασουλή,
 χορευεῖ τὴν Ἀλίχη.

Φ.— Τώρα παῖνουν κ' οἱ Γάλλοι μὲ διάφορα λιλὰ
 καὶ τοὺς βλέπουν περιέργως τὰ Ρωμαϊκὰ γαλιὰ,
 καὶ καθένος φωνακλάς, μὲ καὶ κάθε φωνακλοῦ
 γὰρ τοὺς Γάλλους συζητεῖ καὶ φωνάζει κλοὺ κλοὺ κλοὺ.

Π.— Ἰδοὺ κ' Ἐγγλίζοι μερικοὶ, ποὺ στέκονται σὺν ζύλα.
 Φ.— Ὁ Ροβῆρ, στὸν συνδυασμὸν δὲν θέλει τὸν Φωτῆλα.

Π.— Βρὲ τί μου λέεις;

Φ.— Παρὸλ ντ' ὄννερ... μ' ὄσα τοῦ λέν τοῦ κἄπο
 Π.— Χορεύει κ' ὁ Διεδοχος τὴν Τριανταφυλλάκου.

Φ.— Βρὲ διαβόντρον μου κουλοῦσι,
 ὅτ' ὁ Βασιλικὸς καρρὲ
 δὲν κυτᾶζει τὴν Παμπόκη,
 τὴν Λεβιδίτη, τὴν Βορῆ;

Π.— Πνοὴν αἰσθάνομαι δορᾶ μέσα στὰ κόκκαλά μου.
 Φ.— Ὁ κύριος Ἀλεξανδρῆς χορευεῖ τὴν Μαλάκου.

Π.— Φέτος μ' αὐτὴ τὴν γεμινιὰ φρικιάσις κοκκάλων.
 Φ.— Τελεσμένον τὸν συνδυασμὸν κ' ὁ Μπουσδρᾶς τῶν Τρικῶν

Π.— Αἰσθάνομαι παροχυσμὸν
 γὰρ μιὰς μικρῆς τὸν κύτσο...
 Φ.— Ξέρεις σὲ τί συνδυασμὸν
 θὰ πάρουν τὸν Κοτρώτσου;

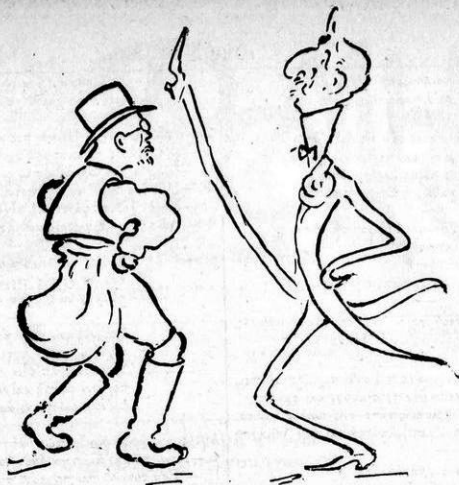
Π.— Ἐστὴ γαλαρία κυριῶν, μὲ καὶ κυριῶν πλήθη.
 Φ.— Καὶ τῆς Τουρκίας ἢ Βουλῆς θαρρὸ πὸς διελύθη.
 Π.— Παῖς εἰν ἔκείνος, Φασουλή, ποὺ χάσει σὺν γεγῆς;
 Φ.— Ἐμεῖς κ' οἱ Τούρκοι ὀχῶμε καινὴν ἰστίαν ἐλογατι.

Π.— Ἐφέτος θγαίνει ὅτ' ἰδοὺ κ' ἢ κὴρ τοῦ Βλαχάνη.
 Φ.— Ὁ Κρητικὸς μὲ τὸν ἔντοῦ φιλὴ κουβέντα κένει.
 Βεβαίως τὰ περὶ Στρατοῦ θὰ λέγῃ μὲ τὸν Γάλλο.
 Π.— Χαρὰ σ' τον, ὅπου γὰρ Στρατοῦς μιλεῖ καὶ μὲς στὸν μὲ

Φ.— Ἐνας παχὺς μὲ μιὰ παχιά χορευεῖ Δόνα-Σόλα
 καὶ σμίγουν ἢ καίσιταις των καὶ κάνουν κερμαποῦσα.

Π.— Φαντάσου ποῖα τέρψις ἐν τοῦτο τὸ ζευγάρη
 πατήσῃ κατὰ λάθος τὸ δόλο σου ποδάρη.
 Φ.— Ἀπόλασις ὕψιστη τῶν μάλων ἢ τσακίστρας
 γὰρ σὺ πατοῦν τὰ ποδία, καὶ νῆχρ καὶ χιονίστρας.

Π.— Γιατὶ μὲς μου τὴν γνωρίζεις αὐτὴν τὴν νοστιμούλα;
 Φ.— Φέτος θαρρὸ πὸς θγαίνει καὶ τοῦ Μπερᾶτ' ἢ Κουλά

**Χορεύουνε τόν μπάλo
μ' έρεθισμó μεγάλo.**

Π.—Νά κι' ή Προβελγγίνου, νούβγαλτα φοντάνα...
Φ.—Της' γνωρίσα μικρούλας με τόσα δά φουστάνα.

Π.—Νά κι' ο Γεννίσαρλης σφριγών, πάντα χωρίς σελέτι.
Φ.—'Εν τούτοις κάλπην ορατήν ο Γούναρς έχθετι.
Π.—'Εφέτος κόσμος μπόλικος, σπιρουσι και σπαθι.
Φ.—'Εμαθες για τόν Αλφενταλ πώς θα παρατηρήσ;

Π.—Νά κι' ο Μιχαλακόπουλος, ο βουλευτής ο τώος.
Φ.—Ταξείδεψε κι' ο Κίντερλεν στή Ρώμη τελευταίως.
Π.—Νά κι' ο Μαρούλης, Φασουλή...
Φ.—Του Βαίχτερ τó ταξείδι
παρ' όλων σχολιάζεται...
Π.—Μαρούλας με τó ξύδι.

Φ.—Νά κι' ένας δίγος τρίχα,
κι' ή δεσποινίς Ταμίχα,
κι' ή Παπακλειονάρδου.

Μά κότταξ, ζουζέκι,
και μιά ψηλή, που στέκει
σάν στέκα τού μπιλάρδου.

Π.—Πές μου τί ντουκαλέτα φορεί κι' ή Νεγρεπόντης;
Φ.—'Ανοίξε τά στραβά σου και' δές την, κουτσουδόντη.
Π.—Τού Θεοδωροπούλου παρατηρή την Αύρα,
κι' ο Σπύρος της για ψήφος έχει μεγάλη λαύρα,
κι' έδω κι' έχει τρυπώνι, που λές πώς είναι σκυρά.

Φ.—Κι' ο Μπουστοντουί φαίνεται μετά τού Βελουδίου,
Καθηγηταλ περίφημου τού καθ' ήμάς; Οδείου.
Μαζί των κι' ή κυρίας των, που λές, βρέ Περικλέτο,
πώς ήλθαν κι' οι τέσσερις να κάνουν κουαρτέτο.

Π.—Πλησίασε προς τó καρρέ της ύψηλης παρέας...
Χορεύουν την' Αλεξανδρή Χριστόφορος κι' Ανδρέας.
Φ.—Χορεύει, Περικλέτο μου, κι' ή Παπακωνσταντινού,
κι' αυτή χορεύει μετ' αυτού, κι' εκείνη μετ' εκείνου.

Π.—Τού Γρυπαρή τόν γαμπρή τόν γνωρίζεις;
Φ.—Ναι, τόν Σιάσσν.
Π.—'Όμως κι' ο Κορμηλιάς πώς δέν ήλθε να ζεσκάσ;

Φ.—'Ισως νέα, Περικλέτο, περισσεύματα γυρεύει,
που τού κάνουν τó κεφάλι
μέρα νύκτα να χορεύη
τόν χορό τόν Πεντοζάλη.

Π.—Τήν είδες τήν Ξανθολά;
Φ.—Και τήν Ξανθοπουλίδη.
Π.—Είδες και γαυριώσας;
Φ.—Και τήν Γαβριηλίδη.

Π.—'Όλο σχεδόν έφετος προσήλθε τó Παλάτι.
Φ.—'Εξέλασες; στή λίστα να βάλεις τήν Πασιπάτη.
Π.—Πό πώ τί δεσποινίδες... έφετος πολλά κορίτσια
'έβηκαν' στά τρυφερίτσια.

Φ.—Ού μήν και Ταναγραίως, ού μήν και Ταναγέρως
ήλθαν να' δούν έφετος πώς τρίβουν τó πιπέρι.
Π.—Βλέπω και τόν Τανάγρα' στήν ύψηλή παρέα...
Φ.—Συνομιλεί μεμβόδης με κοιλία Ταναγραία.

Π.—Τό κυλιετον έριστον... κάνουν πολλοί γιουρούσι.
Φ.—Είς τόν έδω συνδυασμό θά πάρουν και τόν Ρούσσν.
Π.—'Στήν Λάμπρου τώρα πρόσσε, τήν Λίνα δηλονότι.
Φ.—Κάνουν κατ' όικον έρευνα μέσα' στου Λαπαθιώτη,
και πρόσσε μήν κάνουνε και σένα, συνωμότη.
Π.—Θεός φυλάξοι!... πά πά πάλι.
Φ.—Περρούκια μπλόντ και τά λοιπά.

Π.—Διέπρινα και τήν Μαζράν...
Φ.—Μαζράν μαζράν, σαλιάρη,
κι' ο τού Λευτέρη Κλέαρχος με τρόπο μάς καιλάρει.

Π.—Μά τί κόσμοσι... σέ μιά θέσι δέν' μπορεί κανείς να κάτση
για να' δη τήν Βιαννοπούλου, για να' δη και τήν Γαλιμάτη.
Φ.—Σέ πολλούς φιλελευθέρους ο Λευτέρης κάνει τζα.
Π.—Κι' έγω βλέπω της Δραγομήν, βλέπω και τήν Κικρατζά.

Κιαλάρω και τήν Δουπλεσσίς
κι' άλλαις πολλαις επίσεσι...
Φ.—'Ο σύ, ζωντόβολο, μισαίς
έτέρω μή ποιήσε.

Π.—Τώρα με βλέπει μιά' ψηλή
με μάγουλα σάν μήλα...

- Φ. — Ξέρεις σὲ λίγο, κουρελή,
πῶς θάβηγ κι' ἡ γαμάλια.
- Π. — Κύτταξε μιά, ποὺ παρταεὶ σὺν πέδιλα σ' τὸν ἄμμο.
Φ. — Φέτος καμιά δὲν σκέπτεται νὰ πέρη λίγο χάμω,
μὴτε καμμία νόστιμη, μὴτε καμιά μαρχούτα
δὲν χάνει τὸ γοβάκι τῆς καθὼς ἡ Σαρχτοπούτα.
- Π. — Βλέπω τὴν Γιαννοπούλου, τοῦ Κύρου τὴν Δανάη;
Φ. — Μὰ ξέρεις, γακουτῆ,
κι' ἐκείνη τὴν κοντινὴ;
- Π. — Ξέρω πῶς σὺν κουνέλα συγγνώστα γεννάει.
- Φ. — Τρέξ' ἀ προπό... προσέγγεται κι' ἕνας σπουδαῖος μάμιος.
Π. — Καὶ διευθίνει τὸν χορὸν ἀξίως ὁ Μαλάμος.
- Φ. — Νὰ κι' ὁ Κόνσολας, ποὺ μπάλους διευθίνει κι' ἐπιβλέπει.
Π. — Κρέμα ποῦ σ' τὸ κυλικεῖον δὲν προφέρουν καὶ σαλέπι.
Φ. — Καὶ φλασκόμελο δὲν βρῖσκεῖς μὴτε τῆς νυκτὸς πατσᾶ.
Π. — Ἄμμ' ἡ Μπέμπη τί σοὺ λέει;... κύττα καὶ τὴν Λεκατσᾶ
- Φ. — Ἔλα κι' εὐγενεὶς νὰ ψάλλῃς,
ἀλλὰ καὶ μπουρσοᾶξί...
Π. — Νὰ κι' ὁ Στέφανος ὁ Ράλλης
κι' ἡ κυρία του μαζί.
- Φ. — Διαβαίνει κι' ἕνας κόμματος, διαβαίνει κι' ἕνας Τάκος,
καὶ σκέπτεται συνδυασμούς κι' ὁ Τριανταφυλλάκος.
Π. — Γιγαντιαία προχωρεῖ καὶ μὰ νταρτάνια κόρη.
Φ. — Θάρρῶ πῶς πάλι σ' τὰ παλάς στέκουν οἱ Μαλισσόροι.
- Π. — Τὰ ντεκολτέ τὰ πλοῖσιμα μ' ἐλιγώσαν, ψωρίλη.
Π. — Καὶ πότε θάγωμ' ἐλκογιάς;
Π. — Κᾶν Μάρτη, κᾶν Ἀπρίλη.
- Κι' ἡ Κορινιάδῃ προχωρεῖ...
ἐδῶ καθέως παρταεὶ
φιλῶν καὶ φύλλων εἰδή.
- Ἄοιαι λαμπρύνουν τὸν χορὸ
καὶ τοῦ κεράκου τὸ φερό
φοροῦν κιακαροφροῦδι.
- Φ. — Ὁ Θεοτόκης ἀλλάξ τὴν πρώτην τοὺ τὴν κρᾶσι
καὶ τῶρ' ἀνασκουμπόνεται σ' τῆς ἐλκογιάς νὰ δράση.
- Π. — Νὰ κι' ὄρχηστρα βροντερῆ
παικνίζει ποπουρι
καὶ χορεύει κι' ἡ Πουρῆ.
- Φ. — Παίζει βάλς ἡ κλαπαθόρα,
κι' ὁ Μπενάκης φούγι τῶρα,
κι' ὁ Λευτέρης κι' ὁ Γροπάρης.
- Π. — Εἰς τὸ κυλικεῖον τρῶνε,
κι' ἔλα πᾶμε, φαμφαρόνε,
ἕνα σάντοιτς νὰ πάρη.
- Ἔλα πρὸ μέσῃ, Περικλῆ,
καὶ τούτ' ἡ πὸρτ' ἀνοιγολεῖ,

κι' αἰσθάνομ' ἕνα ρίγος
μὲς στὸς χοροὺ τὸ σφρίγος.

- Π. — Ἀναχωροῦν οἱ Πρίγκηπτες, κι' οἱ φερτιτοὺ φευγά.
Φ. — Ἐδιδάχσας τί σ' κάρωσε στους Γάλλους ὁ Καραῖος;
Π. — Βλέπω καὶ κάποιους, ποὺ φοροῦν βελόδα δανεϊκή.
Φ. — Μὰς ἔρχονται κι' ὄργανα τὰ σ' τὴν χωροφυλακή.
Π. — Μὰ τί χορὸς ὁ φρετινέλι... εἶχε νὰ γίνῃ χρόνος.
Φ. — Λένε πῶς παραγγεῖλαμε καὶ νέους ἡμιόνους.
- Π. — Χρόνος μεγάλῃς προκοπῆς
καὶ μὲ χοροὺς περιωπῆς,
ποῦ δὲν θὰ ζήρῃς τί νὰ πῆς.
- Σφρίγος καὶ νέων καὶ παλῶν,
ἀρχίζει καὶ τὸ κοτιλλῶν.
Ἄνταρξίς ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
πέρουν φωτῆξ καὶ θηλυκοί,
πέρουν φωτῆξ καὶ ἄρσενικοί.
- Αὐτὸς ὁ χρόνος γνώριξ πῶς θάβηγ σὲ καλά.
Φ. — Λένε πῶς κι' ἄλλο γαῖδαρο θὰ φέρουν χωλό.
Π. — Ἐσὺ τὸν νοῦ σου πάντοτε τὸν εἶχεις σὲ γαϊδούρια...
φραίνεται πῶς γ' ἐνηθῆσαι σὲ σταύλους καὶ σ' ἀχούρια.
- Φ. — Μίγαν ἔδωκ αἰοῦν
μὲ γνωρίζεις σήμερον,
καὶ δὲν παύω τραγουδοῦν
μυθὸν πάνθηρον σχεδόν:
ὄνος ἀγριος ἰδῶν
ἄλλον ἔδωκ ἡμέρον.
- Π. — Ἔξω κακὴ καρδιά καὶ νοῦ,
ψάλε ζωὴ καινούρια,
νέους ἀγγέλους τοῦρανοῦ
κι' ὄχι κουτσὰ γαϊδούρια.
- Πήδα καὶ σύ, βρε Φασουλῆ, τῆς γαϊδουρίας βλαστῆ.
Φ. — Ἐστὴ Γερμανία κέρδισαν οἱ Σοσιαλισταί.
Π. — Ἄχ! πότε θὰ γενῆ χορὸς μεγάλος κι' ὁτ' Ἀνάκτορα...
μὰ κύττα καὶ τὸν Περικλῆ, τὸν ρέχταν τὸν εἰσπράκτορα,
ποῦ τῆ ζωῇ του πέρασε μέσῃ σ' τὸν Παρνασσό...
Φ. — Τοὺς περυσίους ἐπάινους μοι γ' αὐτὸν ἀντασασῶ.
- Π. — Μὰ τί σοὺ λέει κι' ὁ κλητῆρ, δμοῦ τὸν λέν Ἀνδρέας;
Φ. — Ἐπαῖνος πρέπει καὶ σ' αὐτὸν καὶ σ' ὅλη τὴν παρῆ.
- Π. — Ἐπαῖνος σ' ὅλους περισσῶς...
εὐοὶ λοιπὸν ὁ Παρνασσός,
ὁ πάντα δρῶν ἀτρότως.
- Φ. — Ἄμην, καθ' ὅλ' ἐξ εὐπορῆς,
κι' ἄλλοι νὰ γίνουεν χοροί,
καὶ δεῦτερος καὶ τρίτος.
- Καὶ κρημώσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.
- Τίμος ὁ Μωρατίνης καὶ τοῦ Χτ' Στεκοῦλ' ἡ Λέλα,
ἕνα δοκίμο καλέμι καὶ μὴ ζηλευτὴ κοπέλα
ἐγίνηκαν τελευταίως ζευγαράκι μὰ χαρὰ,
κι' εἶπε κι' ὁ Ρωμηότικὸν γάμος, νὰ ζευγαρῆ μὰ φορὰ.